

Repertoriumnummer 2014 / 6003
Datum van uitspraak 22/09/2014
Roinummer 14/845/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Rechtbank van eerste aanleg Leuven

Eindbeschikking

Zoals in Kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

De | , met ondernemingsnummer | , met zetel gevestigd te

- eiseres, ter zitting vertegenwoordigd door F. Martens loco C. Gysen, advocaat te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18.

tegen:

Het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de Minister-President van de Vlaamse Regering, met kabinet gevestigd te 1000 Brussel, Martelaarsplein 19, ten verzoeken van de Vlaamse Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, met kantoren gevestigd te 1210 Sint-Joost-ten-Node, Koning Albert-II laan 19, bus 11 en waarvan de Dienst bevoegd om deze betekening te ontvangen, met name het Kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse Regering gevestigd is te 1000 Brussel, Koostraat 35.

- verweerster, ter zitting vertegenwoordigd door D. Muñiz Espinoza loco P. Declercq, advocaat te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25.

1 Procedure

Partijen werden bij monde van hun raadslieden ter zitting van 8 september 2014 gehoord.

Tevens werd kennis genomen van hun conclusies en hun stukken.

De procedure verliep met inachtneming van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

2 Feiten

2.1 De voorafgaandelijke procedure

Op 18 december 2012 werd aan de hand van op 17 december 2012 gedane vaststellingen een proces-verbaal opgesteld waarin de verbalisant tot volgende vaststellingen kwam :

“ Onbewoond terrein : ja

Op 09 oktober 2007 werd er een proces-verbaal () opgesteld lastens bovenvermelde overtreder voor het aanleggen op voormelde plaats van een

betonverharding in het buffergebied en voor het gebruiken van deze betonverharding voor het stapelen van allerhande bouwmaterialen.

Op 12 september 2012 werd proces-verbaal () opgesteld voor het voortzetten van het gebruik van de grond voor het stapelen van bouwmaterialen op de betonverharding zonder stedenbouwkundige vergunning en in strijd met het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan, zijnde buffergebied op het achterste gedeelte van het perceel :

In de verzendingsbrief van dit laatste proces-verbaal naar de overtreder werd de overtreder aangemaand de inbreuk ongedaan te maken binnen een termijn van 3 maanden en er op gewezen dat een stakingsbevel kan opgelegd worden. Op deze brief kwam geen reactie.

Heden stel ik vast dat voormeld gebruik van de grond voor het stapelen van bouwmaterialen nog steeds wordt voortgezet en dat de betonverharding nog steeds aanwezig is.”

Eiseres werd een mondeling stakingsbevel gegeven dat werd bekrachtigd op 20 december 2012.

Eiseres dagvaardde in opheffing van het stakingsbevel van 17 december 2012, en minstens de gedeeltelijke opheffing wat de betonverharding betreft.

In de beschikking van de dienstdoende voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg alhier van 10 oktober 2013 werd deze eis afgewezen.

Eiseres tekende hoger beroep aan tegen deze beschikking. De beroepsprocedure is momenteel nog hangende.

2.2 De huidige procedure

Op 9 januari 2014 werd andermaal lastens eiseres een proces-verbaal opgesteld waarin te lezen staat :

“ Heden stel ik vast dat het wederrechtelijk gebruik van het achterste gedeelte van het perceel gelegen in de bufferzone nog steeds wordt voortgezet. Er zijn op deze plaats nog steeds allerlei bouwmaterialen gestapeld.

Deze vaststelling gebeurt zowel vanop de Dunbergstraat ter hoogte van woning nr. ; (zie foto's 5-6-7) als op het bedrijventerrein zelf dat tot achteraan betreden werd (zie foto's 1-2-3-4) ”

Door de verbalisant werd op dezelfde datum een stakingsbevel gegeven dat werd bekrachtigd op 10 januari 2014.

Eiseres komt op tegen dit stakingsbevel en de bekrachtigingsbeslissing.

3 Vorderingen

De dagvaarding, betekend bij geboekt exploit van gerechtsdeurwaarder te
op 25 april 2014 strekt ertoe :

-de opheffing te bevelen van het stakingsbevel van 9 januari 2014 (volgend op het proces-verbaal van 9 januari 2014) en de bekrachtigingsbeslissing van 10 januari 2014
-subsidiar : minstens de opheffing van het stakingsbevel van 9 januari 2014 en de bekrachtigingsbeslissing van 10 januari 2014 te bevelen wat de aanleg van de betonverharding betreft.

4 Beoordeling

4.1

Terecht stelt eiseres dat art. 6.1.47, laatste lid VCRO geen urgentie vereist.
Het gebrek aan urgentie wordt ten andere door verweerster niet opgeworpen.

4.2

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat huidige procedure identiek dezelfde is als deze dewelke voorheen werd gevoerd en dewelke uitmondde in de beschikking van de kort geding rechter van 10 oktober 2013 doch met dien verstande dat thans bijkomend wordt verwezen naar de omzendbrief van 6 juni 2014.

Bijgevolg rijst de vraag naar het gezag van gewijsde van de vorige beschikking onder voorbehoud van het nieuw aangevoerde middel van de omzendbrief.

Volledigheidshalve worden de middelen van eiseres echter nader besproken met inachtnaam van de beschikkingen die de vorige voorzitter heeft gewezen.

4.2.1

Terzake weze beklemtoond dat eiseres niet betwist dat het achterste gedeelte van perceel de bufferzone, verhard werd met beton en gebruikt wordt voor het stapelen van bouwmaterialen en dit zonder stedenbouwkundige vergunning, hetgeen trouwens ook werd vastgesteld door de verbaliserende ambtenaar.

Zulks is echter in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan.

4.2.2

Het stakingsbevel en de bekrachtigingsbeslissing vermelden uitdrukkelijk als feiten “ het voortzetten van het gebruik van de grond in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan en zonder stedenbouwkundige vergunning.”

Het stakingsbevel betreft de staking ten aanzien van voormeld gebruik van het achterste gedeelte van het perceel .

Zelfs in de hypothese dat de verharding al lange tijd aanwezig zou zijn is dit niet relevant voor wat het voortgezet gebruik betreft. Het voortgezet gebruik is immers een actief voortgezette handeling die onder de vergunningsplicht valt van zodra die door de wetgever wordt ingevoerd [S. Lust “Recente evoluties en knelpunten in de ruimtelijke ordening en de stedenbouw 1998-2002, Het nieuwe decreet ruimtelijke ordening geactualiseerd, 2002,133]

Verweerster wordt bijgevolg ten onrechte een motiveringsgebrek op grond van art. 4.2.1 §1, 1° VCRO verweten.

4.2.3

Vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 is het gewoonlijk gebruiken van een grond, het aanleggen of inrichten ervan voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval wel degelijk vergunningsplichtig.

Zelfs ingeval eiseres het perceel hiertoe zou gebruikt hebben vooraleer het decreet van 18 mei 1999 in werking is getreden neemt dit de vergunningsplicht voor het gewoon gebruik niet weg (cfr. art.99 §1,5° voormalig Decreet Ruimtelijke Ordening, thans art. 4.2.1,5° VCRO).

4.2.4

Uit de vaststellingen van de verbaliserende ambtenaar blijkt dat de bufferzone volgestapeld is met bouwmaterialen.

Eiseres kan gevolgd worden in haar interpretatie dat een bufferzone ertoe strekt bestemmingsgebieden te scheiden die niet of moeilijk met elkaar te verzoenen zijn.

Of het nu gaat om gebouwen of opgeslagen materialen is in se niet relevant gezien beide storend zijn voor de leefomgeving waarbij opgemerkt weze dat niet alleen de opstapeling doch het regelmatig wegvoeren en aanvullen van de opslag bijzonder hinderlijk kan zijn.

4.2.5

Ondanks het feit dat reeds vanaf 17 december 2012 overtredingen werden vastgesteld, reeds een stakingsbevel werd gegeven en de beschikking van de dienstdoende voorzitter van deze rechtbank d.d. 10 oktober 2013 de vordering tot opheffing ongegrond verklaarde, gaat eiseres gewoon verder met het gebruiken van de betonverharding en de stapeling van de bouwmaterialen.

In deze omstandigheden wordt niet aangetoond dat het stakingsbevel kennelijk onredelijk is of ingegeven werd door andere motieven dan een goede ruimtelijke ordening.

4.2.6

Het enige nieuwe middel dat eiseres aanvoert is een omzendbrief van 6 juni 2014.

De kwestige omzendbrief dateert van 6 juni 2014 terwijl de vaststellingen en het stakingsbevel reeds op 9 januari 2014 werden gegeven en de bekrachtigingsbeslissing dateert van 10 januari 2014 – hetzij dus voor de kwestige omzendbrief.

Daarenboven is een omzendbrief een richtlijn voor de ambtenaren doch is niet bij machte om een decreet te wijzigen.

5. De kosten

Eiseres dient tot de kosten te worden veroordeeld.

Verweerster vraagt haar niet te veroordelen tot de rechtsplegingsvergoeding doch vordert zelf geen rechtsplegingsvergoeding.

6 Beslissing

De dienstdoende voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, zitting houdend zoals in kort geding, spreekt na tegenspraak en in eerste aanleg, volgende beschikking uit.

De vordering is ontvankelijk doch ongegrond.

Eiseres wordt tot de kosten veroordeeld, deze begroot zijnde aan de zijde van verweerster op 0 euro.

Deze beschikking werd uitgesproken in de openbare terechtzitting **zoals in kort geding** van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op **22 september 2014**, waar zetelden:

- T. Mertens, rechter, dienstdoende voorzitter
- I. Maus, afgevaardigd griffier

I. MAUS

T. MERTENS